

Cerkvena poroka

*»Kar je torej Bog združil,
tega naj človek ne ločuje!«*

(Mr 10,9)

Cerkvena poroka

PRIROČNIK
ZA PRIPRAVO

Družina, 2017

KAZALO

- 4 Ker želita biti srečna ...
spremna beseda nadškofa Zoreta
- 8 Smisel cerkvene poroke
- 12 Sveti zakon, poseben zakrament
- 15 Pogoji za sklenitev zakramenta
svetega zakona
- 20 Dobro je vedeti
- 25 Poročna obljuba
- 29 Obred cerkvene poroke
- 40 Priporočena Božja beseda
- 44 Poslanstvo krščanskih zakoncev
- 49 Dogaja se ... vabljeni

*Ker želite biti
srečna ...*

Spoštovana zaročenca!

Odločila sta se, da bosta dve poti, po katerih sta hodila doslej, naredila za eno samo, pa naj se zgodi, kar hoče in ne glede na vse. Izključna in dokončna zaveza z drugim vedno predpostavlja določeno tveganje in drzno stavo. Ljubezen, ki dobi konkretno obliko v zakonu, sklenjenem pred drugimi (z vsemi obveznostmi, ki izhajajo iz tega), je izraz in dokaz za »da« brez pridržkov in omejitev. Ta »da« pomeni drugemu zagotoviti, da se bo na to lahko vedno zanesel in da nikoli ne bo zapuščen (prim. Radost ljubezni, 132).

Sinoda o družini je krščanska občestva opozorila, da morajo mladim ljudem pomagati pri odkrivanju vrednot in bogastva zakona. Da bodo zakon razumeli kot privlačno popolno zvezo, ki povzdiguje in uresničuje družbeno razsežnost človekovega bivanja, ki daje spolnosti vzvišen pomen in hkrati pospešuje to, kar je dobro za otroke, ter jim omogoča najboljše okolje za njihovo zorenje in vzgojo (prim. Radost ljubezni, 205).

Kot odgovor na to povabilo sinode je nastal ta priročnik za pripravo na cerkveno poroko. Zavedam se, da je to čas

intenzivnega premišljevanja, iskanja odgovorov in večkrat tudi negotovosti, kakšne korake je potrebno narediti, da bi se lahko dobro pripravila na enkratno, lepo in čudovito odgovorno dejanje vajinega življenja.

Bog, ki je zakon dveh kristjanov povzdignil v zakrament, želi biti vajin sopotnik in opora pri izpolnjevanju obljube, ki si jo bosta izmenjala med seboj, ko se bosta drug drugemu izročila in drug drugega sprejela ter postala eno v skrivnosti Kristusa in njegove Cerkve.

Cerkev vaju na tej poti želi spremljati. Rada bi vama bila v oporo že v pripravi na poroko. Med pripravo vama želi stati ob strani, da bi v tem času v vaju dozorela dvojna odločitev: najprej da hočeta povezati svoji življenji v zvestobi, ljubezni in spoštovanju, dokler vaju smrt ne loči, potem pa tudi, da svojo povezanost želita in hočeta živeti kot zakrament, ki ga bosta prejela v veri, da bo Bog, ki vaju je ustvaril in naravnal vajine korake k medsebojnemu srečanju, tudi bla-goslavljal vajino pot.

Cilj Cerkve ni, da bi se čim več ljudi poročilo, ampak da bi ljudje svojo poročenost mogli živeti srečno in kar najbolj uresničiti pričakovanja in sanje, ki so jih sanjali v času priprave. Zato vaju Cerkev želi spremljati tudi po poroki. Njen namen ni, da bi se kakorkoli vmešavala v vajin odnos, ampak vama želi z nevsiljivo bližino stati ob strani in vama pomagati, kadar se vama bo zdelo, da je odnos postal zahteven.

V priročniku bosta našla vse. Razložen je smisel cerkvene poroke in njena zakramentalnost, seznanila se bosta s

tem, kaj je potrebno za sklenitev zakramenta svetega zakona, prebrala bosta, kako cerkveni poročni obred poteka, in dobila nekaj spodbud o poslanstvu krščanskih zakoncev. Naj vama bodo nasveti in povabila res v pomoč.

Draga zaročenca. Idealnih zakonov in idealnih družin ni, ker ni idealnih zaročencev in zaročenk, ker ni idealnih mož in žena. V iskrenem medsebojnem spoštovanju in v stalnem odpiranju za Božjo navzočnost v vajinem odnosu pa bosta mogla svojo različnost razviti v novo, polno resničnost vajine družine, ki bo osrečujoča za vaju in za vajine otroke. Naj bo z vama Božji blagoslov in Marijino varstvo.

*msgr. Stanislav Zore OFM
ljubljski nadškof metropolit*

Smisel
cerkvene
poroke

Sveto pismo je polno prilik in podob, ki nam želijo razkriti pravi smisel zakona. Na tem mestu si pogledjmo tri poučne podobe.

»Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj« (Jn 2,11)

V odlomku beremo, da so bili na svatbo povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Jezus se torej ni vsilil, ampak prišel na povabilo. Na svatbi pa je zmanjkalo vina. Marija to prva opazi in sporoči Jezusu. Strežniki so na Jezusovo naročilo do vrha napolnili z vodo kamnite vrče, ki so stali tam. Medtem ko so nesli starešini, da pokusi, je voda postala vino. To je bil prvi čudež, ki ga je naredil Jezus.

Zakonca vstopata v zakon s tem, kar sta in kar imata. Včasih nimata nič drugega kot le »prazne vrče« in »vodo«. A za Jezusa je to dovolj. On to, kar imata, spremeni v to, kar potrebujeta. Če je povabljen v njuno skupno življenje, ju nikoli ne pusti samih v njuni stiski. Zakonca, ki prejmeta zakrament zakona, se lahko zaneseta na Jezusovo pomoč. Odločitev za medsebojno ljubezen polagata v Božje roke in lahko upata, da bo Bog njuno nepopolno ljubezen počasi spreminjal, da bo vedno bolj podobna Božji.

»Pojte Gospodu novo pesem« (Ps 96,1)

Razliko med cerkveno poročenim in neporočenim parom bi lahko primerjali tudi s podobo izvajanja glasbe v duetu. Zakonca sta glasbenika, življenje v zakonu pa je partitura, ki jo izvajata. Morata se dogovoriti in uskladiti glede vsake note in motiva, vseh poudarkov, pavz in nians, za vsak glasbeni stavek posebej. Če nista cerkveno poročena, sta onadva sama drug drugemu norma, merilo, po katerem se morata uglasiti med seboj. Seveda bi vsak rad igral po svojih pravilih in občutkih, po svojih željah in predstavah, uveljavljal svoj tempo, glasbo in-

terpretiral na svoj način. Če pa sta si podelila zakrament svetega zakona, sta vodstvo prepustila Dirigentu – Gospodu. Njemu zaupata, ker partituro pozna veliko bolje od njiju. Zato gledata Boga in se trudita biti uglašena z njim. Vsekakor ne gre brez vaje. Poslušati morata vsak sebe in drug drugega, predvsem pa gledati Njega. Še vedno imata tudi vsak svoje želje, občutke in predstave. A na prvo mesto ne postavljata sebe, temveč se uglašujeta z Bogom, zato se ne razglasita in ne razideta tudi v težjih partih skladbe. Tak zakonec ne išče, kako bi na vsak način uveljavil svoj »prav«, ampak ga zanima oz. se sprašuje: Kaj Bog želi od mene v tem trenutku?

Božji namen zakona je, da bi vsak par pod njegovim vodstvom dal temu svetu svojo najlepšo različico Visoke pesmi. Želi, da zakonca zaupata Njegovemu vodstvu. Psalm 96 nas spodbuja: »Pojte Gospodu novo pesem, ... njegovo ime slavite« (Ps 96,1–2). To je duhovno sporočilo, ki ga vsak par lahko resnično zaživi in pusti temu svetu kot neprecenljivo dediščino naslednjim rodovom.

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo« (Mt 7,24)

Če Božjo besedo vzameva za vodilo v najinem zakonu, lahko računava na Jezusovo zagotovilo: »Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in zapihali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali. Kdor pa te moje besede posluša in jih ne uresničuje, je podoben nespametnemu možu, ki je zidal hišo na pesku. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in zapihali so vetrovi; zagnali so se v to hišo in padla je in njen padec je bil velik« (Mt 7,24–27).

Preudaren človek pred gradnjo predvideva, da ne bo vedno lepo in mirno vreme. Računa na to, da znajo priti nalivi, vdori vode in močni sunki vetra. Hišo načrtuje tako, da bo ta zdržala vse te preizkušnje: na trdni skali.

Sveti papež Janez Pavel II. je v *Apostolskem pismu o družini* zapisal takole: »Dar zakramenta je za krščanska zakonca hkrati poklicanost in zapoved, da ostaneta zvesta v vseh preizkušnjah in težavah v velikodušni pokorščini do svete Gospodove volje: 'Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne loči.'«

Modrost zakoncem vелеva, da računata v zakonu na različne preizkušnje in da se nanje pripravita. Jezusove besede so tista trdna skala. Če na njej zidata hišo svojega zakona, se ta nikoli ne bo podrla. Cerkev želi zakoncem prav to: da bi temelje odnosa postavili na trdno skalo, na zanesljivo Jezusovo obljubo.

Sveti zakon,
poseben
zakrament

Zakrament svetega zakona je eden od sedmih zakramentov, ki jih je ustanovil Jezus. Zakramenti so vidna znamenja nevidnega delovanja Boga. Poznamo sedem zakramentov: sveti krst, sveta birma, sveta evharistija, sveta spoved, sveti zakon, sveto mašniško posvečenje in sveto bolniško maziljenje. Vsi zakramenti izhajajo iz velikonočne skrivnosti: da je Kristus umrl in vstal, da bi lahko tudi mi po Božji milosti dosegli večno življenje.

Zakramente prejemamo po Cerkvi za rast v veri, upanju in ljubezni. Spremljajo nas skozi vse življenje: od rojstva pa vse do smrti. Potrebni so za našo povezanost s Kristusom in Cerkvijo in za naše zveličanje. Vsak zakrament vero v nas hrani, krepi in izraža. Kar manjka osebni veri prejemnika zakramenta, nadomesti vera Cerkve, ki je vesoljni zakrament delovanja Jezusa Kristusa.

Zakrament svetega zakona je v primerjavi z drugimi zakramenti nekaj posebnega. Poseben je v tem, da je obstajal že, ko je Bog ustvaril moža in ženo po svoji podobi in sličnosti, ko ju je blagoslovil in rekel: »Bodita rodovitna in se množita, napolnita zemljo in si jo podvrzita« (1 Mz 1,26–28). Med njima nastane celovita in doživljenjska skupnost ljubezni, podoba zaveze Boga z njegovim ljudstvom v stari zavezi, v novi zavezi pa postane znamenje zaveze Kristusa in Cerkve (Ef 5,25–32).

Začetnik zakonske zveze moža in žene je Stvarnik, kar pa je Bog združil, tega naj človek ne ločuje (Mt 19,6). Po svoji naravi je zakonska skupnost moža in žene naravnana v dobro zakoncev in roditev ter vzgojo otrok. Papež Frančišek pravi: »Zakrament zakona ni družbena pogodba, nepomemben obred ali golo zunanje znamenje določene zaveze. Zakrament je dar za posvečenje in odrešenje zakoncev. Drug za drugega in za otroke sta priči odrešenja, znamenje ljubezni med Kristusom in Cerkvijo. Zato mora biti odločitev za poroko in za družino sad zavestne poklicanosti in svobodne odločitve« (Radost ljubezni, 72).

Po izročilu katoliške Cerkve sta krščena mož in žena, ki se poročita, drug drugemu tudi podeljevalca zakramenta svetega zakona. Zakon nastane s privolitvijo razuma in volje, ki sta jo izrazila vpričo poročevalca in dveh prič. S privolitvijo se nepreklicno in v

vsem drug drugemu izročita in sprejmeta za ustanovitev zakona. Privolitev je svobodno in premišljeno dejanje ženina in neveste.

»Zakon je dragoceno znamenje, kajti ko mož in žena praznujeta zakrament zakona, se v njiju tako rekoč zrcali Bog ter vtisne vanju svoje lastne poteze in neizbrisen značaj svoje ljubezni. Zakon je podoba Božje ljubezni do nas« (Radost ljubezni, 121).